1856. DRIE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 15.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 1.85, buiten Assen franco per post ƒ 2.00.

WOENSDAG 20 FEBRUARIJ.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels ƒ 1.00 en voor elken regel meer 15 cent, behalve 35 cent zegelregt.

Bij deze Courant wordt een BIJBLAD gratis uitgegeven.

Achtervolgens artikel 3 van het Koninklijk besluit d.d. 6 Januarij 1831 no. 68 (Staatsblad no. 2), heeft Zijne Excellentie de Minister van Finantiën, bij resolutie van den 15 dezer, no. 36, bepaald, dat de loten der 228e Staats-Loterij, gedurende de vierde week der trekking van de vijfde of laatste klasse beginnende op Dingsdag den 19 Februarij 1856, door de Collecteurs, Splitters en Debitanten, tot geene hoogere prijzen, het opgeld daaronder begrepen, zullen mogen worden uitgegeven dan tot de navolgende, te weten:

Bij Verkoop:

Geheele	loten	ƒ100,00
Halve	„	- 50,00
Vijfde	„	- 20,00
Tiende	„	- 10,00
Twintigste	„	- 5,00

Wordende den belanghebbenden bij deze herinnerd, dat, bij het aangehaalde artikel van voornoemd besluit, uitdrukkelijk is vastgesteld, dat de Collecteurs, Splitters en Debitanten gehouden zijn, om zich naar die prijsbepaling te regelen en dezelve gedurig ter inzage voor het publiek beschikbaar te hebben.

Assen, den 18 Feb. 1856.

De Commissaris des Konings in de Provincie Drenthe,
Bij afwezigheid van Denzelven,
Het Lid van Ged. Staten,
H. H. A. SLUIS.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe,

In ervaring gekomen, dat het kohier van de grondbelasting der gemeente Diever, dienst 1856, hetwelk gezegd wordt in de eerste dagen dezer maand, per post, van Meppel te zijn verzonden aan den heer burgemeester van Diever, niet bij laatstgenoemde is ontvangen;

Verzoekt den zoodanige, bij wien dit stuk verkeerdelijk mogt zijn ingekomen, en allen, die ter zake eenige aanwijzing mogten kunnen doen, daarvan dadelijk aan hem Commissaris des Konings kennis te geven.

Assen den 19 Februarij 1856.

De Commissaris des Konings voornoemd,
Bij afwezigheid van denzelven,
Het Lid van Gedeputeerde Staten,
H. H. A. SLUIS.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

19 Feb.

De diplomatieke toestand van Europa is nog dezelfde, maar het geduld der menigte wordt kleiner. Men kan maar niet wachten op 23 Februarij en hiertoe zal men toch wel verpligt zijn, want de laatste man, hoewel daarom niet de gewigtigste, Ali-Pacha, kan met den meest mogelijken spoed niet voor dien dag te Parijs zijn.

Pruissens toelating of uitsluiting tot de conferentien is nog altijd het stokpaardje, door de Europeesche journalisten met meerder of minder verstand bereden. Het heeft echter allen schijn, dat Pruissen niet onmiddellijk tot de conferentien zal worden genoodigd, doch sommigen, die Pruissen een goed hart toedragen, beloven het eene plaats in de zaal der conferentie, als men daar de kaart van Europa anders wil kleuren of de tractaten van 1815 wil herzien. 't Is zeer beleefd, maar hoogst onwaarschijnlijk, dat het er toe komt. Eene herziening van de kaart van Europa behoort gewis niet tot de gemakkelijkste ondernemingen. En om tractaten te herzien, waarop de grondslagen van het Europeesche Staten-stelsel rusten, daartoe is er op dit oogenblik nog te veel hartstogtelijkheid in de wereld.

Zoo iets doet men met bedaarde zinnen.

Wij verlaten alzoo de nog ledige conferentiezaal en vleijen ons met duizenden anderen, dat op 3 Maart Keizer Napoleon de zitting van den Senaat kan openen met het blijde en gewigtige woord *vrede*.

Terwijl Ali-Pacha op de baren dobbert, ten einde te vernemen, hoe men te Parijs vrede zal trachten te maken, en wat men zooal voor heeft met het doodoude Ottomannische Rijk, is het te Constantinopel zeer pleizierig. Wij hebben gemeld, dat de Turksche Ministers verstoord op den soms weinig hoffelijken Engelschen gezant, besloten hadden, om niet op het bal te verschijnen, dat deze gaf, en dat de Sultan, op 't onverwachts verzocht, om den luister van het feest door zijne groot-heerlijkheid te verheerlijken, zulks met alle genoegen had aangenomen.

Nooit was het nog in het oude Stamboul gezien, dat de Padisha, de beheerscher der geloovige Muzelmannen, op het bal verscheen van een, zooals men in Turkije pleegt te zeggen, *Christen-hond*. En nog te meer beteekenend was het besluit des Sultans, als men weet, dat het een gecostumeerd, een gemaskerd bal was. De orthodoxe vereerders van Mahomed gingen dan ook de gruwels over het lijf, toen zij het jawoord des Sultans vernamen, en de schriftgeleerden wierpen met drift den Koran digt. Daarin toch was geene enkele syllabe te vinden, die het maar eenigzins kon wettigen, dat de Sultan zich in de rijen van Europeesche dansers bewoog en moest dulden, dat een iegelijk, ook door een masker beveiligd, hem van top tot teen van voren en van achteren bekeek.

Sultan Abdul-Medjid was echter niet van hetzelfde gevoelen, kleedde zich voor de partij en begaf zich naar het hotel van den vertegenwoordiger van het magtige en gevreesde Albion. Hij werd, en zeer natuurlijk, door Lord Redcliffe, die anders gewoon is in Turkije den „Barribal" te spelen met Fransche beleefdheid ontvangen. 't Was alsof de stroeve Engelschman in een wenk des tijds in een Parijsch petit maitre was verwandeld. Dat mogt niet alleen aardig maar ook verstandig heeten, want het was zaak, om den Grooten Heer zijne intrede in de Europeesche feestzaal zoo smakelijk mogelijk te maken.

Ongelukkig waren niet alle gasten zoo beleefd als de gastheer, en werd de Sultan het voorwerp van onbeschaamde nieuwsgierigheid, met moeite kon hij zijne wandeling door de rijk verlichte en prachtig versierde zalen volbrengen, en nu en dan was letterlijk zijn weg versperd.

Het „eerbiedig plaats maken" bij de nadering van elken Souverein, ook van het kleinste miniatuurlandje in Europa, werd hier verzuimd. En toen de verhevene gast uit een der salons in eene andere wilde overgaan, vond hij den doorgang door een twintigtal maskers als gebarricadeerd, en niemand deed eenige moeite, om eene opening te maken, waardoor de gebieder van Turkije kon passeren.

Dat was hoogst onbeleefd en ergerlijk tevens. Overigens vermaakte de Sultan zich, deze verdrietelijkheden ter zijde zettende, bij uitstek, en dikwijls genoeg vergat hij, dat al die gasten in verschillende kleederdragten vermomd, niet waren, die zij schenen. Zoo liep dit bal ten einde, en lang zal het voorzeker leven in de herinnering van Abdul-Medjid, maar even zeker is het, dat ook de wrok daarover in het hart van menigen ouden muzelman ontstaan, niet ligt zal uitsterven.

Men ziet hieruit, dat Konstantinopel met kracht wordt gefatsoeneerd, en om dit nog duidelijker aan te toonen, deelen wij nog mede, dat ook op het bal gezien werden de Armenische en Grieksche Patriarchen en — de Opperrabbijn.

Dat wekte verontwaardiging, ook bij de Christenen en bij de Israelieten.

Lord Redcliffe had de beleefdheid niet behoeven te nemen, om die geestelijken te vragen, maar die geestelijken hadden de voorzigtigheid kunnen hebben, om voor die beleefdheid heuschelijk te bedanken. Zij hebben zich, door te doen, wat de Sultan deed, verwijten op den hals gehaald, zooals de Sultan die gewis moet hooren. Maar op het bal was de ergernis, hun aangedaan, nog grooter dan die, welke Abdul-Medjid moest ondervinden.

Zooals gij weet, lezers, ziet men op een gemaskerd bal de kinderen der menschen met de vreemdste aangezigten en in de meest verschillende kleedij Een Minister verschijnt er als scharenslijper en eene Staatsdame als notenvrouw. De tweede luitenant is gasthuisvoogd en de dartele schoone van 18 jaar als de oude keukenmeid van een 80jarigen brompot. Hier ziet men een Zwitsersch bergmeisje Zephyrvlug door de zaal zweven, ginds een bedelmonnik in zijn onmanierlijken japon met looden tred zich tusschen de rijen bewegen. Hier wandelt een geestelijke met statigen pas in het huis der maaltijden, daar springt paillas met zijn uitgestreken wit gezigt en onmenschelijke bewegingen van het noorden naar het zuiden, van het oosten naar het westen, en te midden van al die beweging maken spotvogels van hunne vermomming gebruik, om den min bekende op allerlei wijzen te verschalken.

Toen nu de beide Patriarchen en de Opperrabbijn in hunne gewone kleeding tusschen al die gemaskerden ronddrentelden, kwam een der Europeesche gemaskerde snaken op den, hoewel niet onnatuurlijken inval, om de drie geestelijke personaadjes aan te spreken als vermomde geestelijken, en vermaakte hij zich, en met alle regt, ten koste van hun eerwaardig ambt.

Dat was eene harde, vernederende, maar ook welverdiende les, en die zich aldus zagen bespot, hadden noch het regt noch den moed, om daarover hun ongenoegen te toonen.

Zij lachtten dus zooals iemand lacht, die men op zijn eksteroog treedt. En het is geenszins zeker, dat men het drietal weder op een gecostumeerd bal zal terugvinden.

Gaan wij nu uit het eene land der verrassingen en der vreemde dingen naar het andere. De stap is wel wat groot, maar in de verbeelding wordt men niet ligt moe.

Wij noodigen u naar Spanje.

Daar begroeten wij weer een nieuwen Minister van Financien.

Den heer Bruil, die veel beloofde en toch ook het een en ander deed, werd de portefeuille toch te zwaar, en hij gaf die, gewis met innig genoegen, over aan den heer Santa Cruz, en deze wist zijne betrekking niet beter te aanvaarden, dan door plannen te opperen, die de hoofden van alle beursspeculanten doen draaijen.

Hij heeft dus reeds iets verrigt, want hij deed van zich spreken.

Overigens woelt de democratische partij in Spanje zooveel zij kan, en dit is welligt eene oorzaak van meerdere toenadering tusschen de Regering en de R.-Catholijke partij. Men blijft althans verzekeren, dat er pogingen worden aangewend en met goed gevolg bekroond, om de Spaansche Regering meer vertrouwen op Rome te doen stellen.

't Is wel mogelijk, maar de nieuwe Minister van Financien gaf weinig blijk van zijne goede gezindheid in dezen. Hij liet althans eene circulaire rondgaan, waarbij de autoriteiten werden aangemaand, om den verkoop van kerkelijke goederen met kracht voort te zetten, en onaangenamer circulaire was er toch voor Rome wel niet te schrijven.

In Sardinie spreekt men ook van eene verzoening met Rome. Graaf Cavour, de bekwame en moedige staatsman, die steeds tegenover de ultramontanen in 't harnas stond, zou hebben gemeend, dat het oogenblik gekomen was om in betere verhouding te komen met Pius IX. Waarom dat oogenblik nu daar is, wordt niet gemeld. De heer Rattazzi was van tegenovergestelde meening, en begreep, dat, als Sardinie de eerste stap tot verzoening deed, het daardoor in achting zou verliezen tegenover de overige Staten van Italië. De overige Ministers deelden echter meer of min het gevoelen van Graaf Cavour, en daarop nam de heer Rattazzi zijn ontslag. Zijn opvolger werd onmiddelijk benoemd.

Of dat waar is?

Wij weten het nog niet, waarde lezer! en nemen althans de vrijheid om voorshands een weinig ongeloovig te zijn. Geheel onwaarschijnlijk is het niet, en welligt dat de buitengewone vriendschap tusschen Oostenrijk en Rome wel het hare doet om Sardinie, uit politieke inzigten, nader tot den Pausselijken stoel te brengen.

De ultramontaansche partij beijvert zich om deze verschijnselen ten haren voordeele breed uit te meten, maar de Kamer der afgevaardigden gaf een gevoelig bewijs van het tegendeel; in hare zitting toch van 12 Februarij keurde zij, met 88 tegen 25 stemmen, het budget van ontvangsten goed en onmiddelijk daarna zonder discussie en eenparig dat van oorlog, hetwelk met de buitengewone uitgaven 62 millioen bedraagt; die stemming was eene groote teleurstelling voor de vijanden van het parlementair systeem.

Uit Rome geen nieuws.

In de lente zal de Paus weder consistoria houden, bij welke gelegenheid de aartsbisschop van Weenen den kardinaalshoed uit Pius handen zal ontvangen. Ter zelfder tijd zal aldaar eene vergadering plaats hebben van Bisschoppen, ten einde tegenwoordig te zijn bij de plegtige inwijding van de kolom op het Spaansche plein opgerigt, ter eere van Maria's onbevlekte ontvangenis.

Uit het concordaat, dat in Oostenrijk steeds eene bron van geschil is, zooals onze lezers weten, hebben de Italiaansche bisschoppen begrepen, dat vele geschriften, die in het licht zouden verschijnen, hunne goedkeuring noodig hadden, en dat alzoo de geheele boekhandel onder hun vaderlijk toezigt behoorde te staan. De burgerlijke autoriteiten konden er dat niet in vinden en ook Radetski, de man van den sabel, verklaarde dat hij van zoo iets niets wist. Om nu alle onzekerheid dienaangaande weg te nemen, heeft de bisschop van Bergamo, mgr. Iperanza, een brief aan de Lombardijsche geestelijkheid geschreven, waarin men onder anderen dit leest:

„De geest des kwaads heeft door zijne zonen, die alle bedorven van aard zijn, als zijn wil geopenbaard, dat de pers bevrijd behoort te worden van de voorloopige censuur, waaronder zij door de wijsheid onzer voorgangers was geplaatst Hij weet wel dat in zoodanige censuur het eenige wezenlijke heil is gelegen, wijl zij het maatschappelijk kwaad stuit en de godsdienst voor alle nadeelen vrijwaart, waaraan zij kon worden bloot gesteld. Thans gelooft men het regt te hebben, om te *denken* en te doen drukken al wat men wil. Zoo zien wij de zoogenaamde vrijheid van de drukpers in verscheidene Staten uitgeoefend. Die vrijheid werd bij hare verschijning door de ondeugenden met geestdrift begroet en hartstogtelijk geprezen, als eene overwinning, door de beschaving op de barbaarschheid behaald, ja zelfs beschouwd als een vooruitgang der menschheid, op het groote veld der volmaking.

„De *deugdzamen* beschouwden haar echter als een *kwaad*.

„Dat zijn de vruchten, welke de vrijheid der pers heeft voortgebragt en nog voortbrengt in ons land. En daar men, volgens de woorden van onzen Meester, den boom kent aan zijne vruchten, kunt gij, mijne geloovigen, beoordeelen welk eene vergiftige plant de vrije drukpers is."

Zoo sprak de Bisschop van Bergamo, en geen boek wordt er meer gedrukt en verkocht, waarop het merk van zijne hooge wijsheid en vaderlijk toezigt niet te vinden is. Zoo gaat Italie met groote schreden achter uit, op den weg der beschaving. Er zijn echter, die meenen, dat de actie van mgr. Isperanza eene reactie zal baren, waarin de geest des tijds zich het krachtigste zal wreken, juist door de pers.

De zitting der Cortes op 11 Febr. leverde weder een vreemd schouwspel op.

Volgens bevel van den Minister van Oorlog, werd aan een officier, die de nationale garde te Corogna commandeerde, gelast, om zich naar Valladolid te begeven, waar hem eene andere bestemming wachtte. De militie van genoemde stad in dit bevel eene verbanning ziende, adresseerde zich hierover aan de Cortes, en eischte, dat deze een afkeurend oordeel over den Minister uitspraken.

Maarschalk O'Donnell helderde de zaak op, en nu bleek het, dat de maatregel ten aanzien van den bewusten officier genomen, niet was in zijn nadeel, maar in zijn voordeel! Hiermede was de zaak afgedaan.

In de zitting, op den avond van genoemden dag gehouden, werd er over de grondslagen van de verkiezingswet gehandeld; dit was een zeer gewigtig onderwerp en trok dus weinig belangstelling.

De democraten hielden dezer dagen weder verscheidene bijeenkomsten, en het gouvernement meende dientengevolge maatregelen van voorzorg te moeten nemen.

De troepen werden gedurende de beide voorgaande nachten in de kazernes geconsigneerd, en ook de officieren bragten aldaar de nachten door.

De orde is intusschen nog niet gestoord.

19 Feb.

De conferentie is nog niet vergaderd en zij kibbelt reeds.

De aanleiding daartoe is niet geheel nieuw en veroorzaakt dikwijls hevige botsing.

„Hoe zullen de leden plaats nemen?" was de belangrijke vraag, die de hoofden reeds eenigzins warm maakt. Engeland wilde naast Frankrijk zitten en dit acht Rusland gevaarlijk. Dat zou te veel brandbare stof op een punt zijn, vooral bij een vuurwerker als Lord Clarendon, met eene lastgeving van iemand als Lord Palmerston.

Rusland mag niet naast Frankrijk zitten, omdat keizer Napoleon III, volgens het gevoelen der Engelsche pers, niet oorlogzuchtig genoeg is.

Waar de Oostenrijksche en Sardinische gezanten wenschen plaats te nemen, wordt niet gemeld, en de Turksche zijn zeer te vreden, als ze maar ergens mogen zitten.

De pers weet echter raad, en stelt voor, om dit verschil door het van ouds bekende en gerenommeerde huismiddeltje, uit den weg te ruimen. Zij zegt: plaats de vrienden volgens het alphabet.

Alzoo was Ali-Pacha nummer een, en niemand zou hier eenig bezwaar tegen inbrengen. 't Is een zeer geschikt man, die, even als zijn groot-heerlijke meester, gaarne in vrede leeft met de geheele wereld, en die in zijn hart een levendig besef omdraagt van de onbeduidende rol, die hij te Parijs zal spelen; naast Ali-Pacha zou de heer Brunow plaats nemen, en als beide elkanderen eens goed in de oogen kij-

ken, denken ze welligt: „hadden wij de zaken maar o-der ons afgedaan! wij hebben lastige vrienden en vijanden.”

Ongelukkig wijst het alphabet een der hoofdpersonen van de conferentie naar het einde der tafel, en dat is de heer Walewski, Frankrijks Minister van Buitenlandsche zaken.

Maar — geen nood, de pers benoemt dezen staatsman tot President der conferentie en dan is de zaak vrij goed geregeld.

De heer Brunow, de Russische gezant, kwam Donderdag avond te Parijs en had den volgenden dag eene lange conferentie met den heer Walewski. Daags daarna verscheen graaf Cavour in Frankrijks hoofdstad en werd op den 16e bij genoemden minister toegelaten, in den avond van dien dag werden Lord Clarendon en Graaf Buol verwacht. Eerstgenoemde zou zondag bij den keizer worden toegelaten en daarna de Graven Buol en Cavour. Maandag daaropvolgende is bestemd tot audientie-dag van de Russische gevolmagtigden.

Spraken wij zoo even van een geschil, nu reeds onder de leden der conferentie ontstaan, wij hebben ook iets beters te melden.

Voor de opening der conferentie, zullen al de vredemakers met elkander dineren. Dat is alzoo eene vreedzame kennismaking! Men zegt echter, dat aan dien maaltijd ook de Fransche Ministers en andere hooge staatspersonen deel zullen nemen.

Het is te hopen, dat het kwaad humeur, waarmede de Engelsche afgevaardigden het kanaal oversteken, in de vrolijke Fransche hoofdstad verdwijne. Dat toch Engeland niet van ganscher harte plaats neemt in den tempel des vredes, mag men opmaken uit de taal van de *Times*, die zich over het groote verzoeningswerk aldus uitlaat:

„De gezanten wier eervolle en verhevene zending is de vertegenwoordiging van Engeland op de aanstaande conferentie, zijn geregtigd hunne moeijelijke taak slechts te ondernemen met groote ongerustheid en eenigen twijfel nopens den uitslag hunner werkzaamheden. Over de toekomst waarin zij zich begeven, ligt een donkere sluijer gespreid. De onderhandelingen van het vorige jaar en de verschillende verlangens en gevoelens der verbonden Mogendheden omtrent vele punten, kunnen redelijkerwijze een perk stellen aan elk overdreven gevoel van vertrouwen, dat de gezanten van dit land geneigd mogten zijn te koesteren.

„Frankrijk en Oostenrijk zijn naauw vereenigd, en kunnen welligt omtrent alle punten niet dezelfde taal voeren als Groot-Brittannie. Zonder naar hoogdravende volzinnen te zoeken, kan men inderdaad zeggen, dat Frankrijk in dezen oorlog het verledene, Oostenrijk het tegenwoordige en Engeland de toekomst vertegenwoordigt.

„Frankrijk's pogingen gedurende den jongsten oorlog zijn van zoo grooten omvang en zijne behaalde voordeelen zoo schitterend geweest, dat het zich zeer gevoegelijk het gewigt kan toekennen dat zijne magt toekomt, welke zich opregtelijk en stoutmoediglijk in den strijd begeven, en op zoo afdoende wijze toegebragt heeft tot den roem der zege.

„Oostenrijk heeft, hoewel niets voor den oorlog gedaan hebbende, regt, zich er op te beroemen dat het veel voor den vrede deed, en aangezien zijn doel en dat van Frankrijk bijna als eenswezend kunnen beschouwd worden, brengen beiden allen invloed bij, dien het verledene en het tegenwoordige op de andere leden der conferentie kunnen uitoefenen.

„Het ligt buiten twijfel, dat de Keizer van Frankrijk in al die onderhandelingen door de openhartigheid en regtschapenheid van zijn gedrag tegenover dit land, een bewijs geeft van het gelukkigst contrast met de dubbelhartigheid zijner voorgangers, de Bourbons en de Orleans, en tevens van een groot verlangen om Oostenrijk voor zich in te nemen en met dat Rijk zamen te werken.

„Met veel geduld heeft hij de schroomvallige en weifelende staatkunde verdragen van een Vorst, die zich aan een verbond aansloot, waaraan hij door woorden noch daden gevolg wilde geven, om eerst tusschen beiden te komen, op het oogenblik, dat zijne onzijdigheid gevaarlijker kon zijn, dan eene poging, om de zaken tot een spoedig einde te brengen. Het staat niet aan ons de staatkunde van dat verbond te behandelen. Wij bepalen ons slechts bij het feit hetwelk aanleiding geeft tot regtmatige ongerustheid.

„Rusland zal ongetwijfeld niet verzuimen, om door de pen van Brunow en de behendige vleitaal van Orloff te herwinnen, wat het door het zwaard verloor, en de diplomatische zegepralen in de plaats der oorlogs-triomfen te stellen. Zijn regeringsvorm heeft meer van die van Frankrijk en Oostenrijk dan van den onzen, en het kan meer sympathie bij onze bondgenooten verwachten dan bij ons, van wie het slechts eene strenge regtvaardigheid en het eervol gestand doen der voorwaarden kan te gemoet zien. Dit alles kan zwaar op het hart der Engelsche gevolmagtigden wegen en de ongerustheid over hunne stelling vergrooten.

„Van den anderen kant ontbreekt het niet aan redenen, welke die gezanten even veel gewigt in de schaal doen leggen, als al de diplomatische personaadjes, met wie zij zich in aanraking zullen bevinden. Zoo het verledene en het tegenwoordige aan Frankrijk en Oostenrijk behooren, behoort de toekomst aan Engeland. Bij de overweging der voorstellen van de verschillende onderhandelaars, zal Rusland meer acht geven op hetgeen zij in staat zijn te doen, dan op hetgeen zij gedaan hebben. Frankrijk heeft in den oorlog en Oostenrijk in den vrede groote zaken verrigt, maar in deze ondankbare wereld wordt hetgeen gedaan is verkleind, en hetgeen nog te doen is in zijne volle waarde, zoo niet door een vergrootglas, beschouwd. Dit is juist Engeland's voordeel.

„Wij hebben niet gedaan al wat wij konden of moesten doen. Maar wat wij in staat zijn te doen, is inderdaad ontzagwekkend. Van de drie groote Mogendheden zijn wij het best in staat den oorlog voort te zetten. Onze finantiën verkeeren in den besten toestand; ons crediet is van zeer uitgebreiden omvang; onze geldmiddelen zijn het minst uitgeput. Door geene groote magt in vredestijd op de been en ons met handel en binnenlandsche verbeteringen bezig te houden, hebben wij welligt veel gedaan om Rusland tot het geloof te brengen, dat men ons ongestraft kon aanranden, en wij hebben gewis onze pogingen in den eersten tijd der vijandelijkheden verlamd.

„Wij beginnen inderdaad eerst onze krachten te ontvouwen. Wij hebben een leger dat niets is bij hetgeen het zijn zou, zoo de oorlog nog eenige jaren voortduurde, doch reeds aanmerkelijk de meerderheid heeft boven dat van Februarij 1854. Wij hebben eindelijk eene vloot, zeer geschikt voor de enge zeeën, waarin zij moet ageren, het ontzaggelijkst vernielings-werktuig dat de wereld ooit gezien heeft, zoo wij hare volmaakte organisatie en discipline, de groote verscheidenheid der vaartuigen, de eenheid eener onweerstaanbare magt met snelle beweegkracht in aanmerking nemen.

„En men verbeelde zich niet, dat dit de laatste pogingen zijn, gedaan voor één jaar, en die niet meer hernieuwd kunnen worden. Rusland is nog meer uitgeput in manschappen dan in geld, beroofd van landbouwers en elementen voor op te rigten legers. Oostenrijk kan zijne nominale magt niet in het veld brengen zonder eene leening, welke om zijn tegenwoordig crediet zeer moeijelijk te sluiten ware. Maar Engeland kan zonder vrees voor verval of uitputting zijne wapeningen uitbreiden en hernieuwen.

„Gevoed door zijn onbegrensden handel, gesterkt door zijne onvermoeide nijverheid, beschermd door zijn crediet, is het eene inderdaad ontzagwekkende Mogendheid en in het bijzonder bestemd, zoo niet om spoedige triomfen te behalen, dan toch om met roem en goed gevolg lange en bloedige oorlogen ten einde te brengen. En bovenal heeft het dit voordeel, dat zijne oorlogen die des volks en niet die der Regering, de handeling eener vrije Natie zijn, die volhoudt tot haar doel bereikt is.

„Deze feiten boezemen ons een vertrouwen op ons zelven en in de toekomst in, en moeten zulks ook hun doen, die ons vertegenwoordigen. Er is niet ééne reden waarom zij niet een even hoogen toon voeren en even hooge positie innemen zouden, als lord Castlereagh, voor veertig jaren, bij den vrede te Parijs. Wij zijn in staat te betalen en gereed om te vechten, en wat kan eene met verheven geest bezielde diplomatie meer verlangen dan het orgaan van zulk eene Natie te zijn.

„Laat onze vertegenwoordigers ons billijke voorwaarden brengen en wij zullen ze toejuichen, laat hen de slechte verwerpen en zij zullen steun vinden. Laat hen vooral niets vreezen, zoolang zij met waardigheid de eer en de positie van hun land zullen handhaven.

„Zij die ons vreezen en benijden, mogen goedvinden te zeggen dat de glans onzer wapenen verdoofd, ons prestige verloren is. Wij slaan aan deze lastering even weinig geloof als zij zelven. Wij vertrouwen op ons zelven en hebben regt te eischen, dat de mannen die ons vertegenwoordigen, door hetzelfde vertrouwen bezield zijn. Wij beminnen den oorlog en zouden dien liever doen voortduren, dan ons in de noodzakelijkheid bevinden hem te hervatten, omdat hij niet geeindigd ware.

„Wij zullen alles vergeven aan hem, die mogt dwalen, door Engeland's eer en regten te hoog op te houden; maar een gezant, die te Parijs de dwalingen van Weenen zou herhalen en zijn land ten aanzien van vreemde mogendheden in het stof vernederen, zou ons een smaad aandoen, welken onze gevoeligheid en waardigheid hem nooit zouden vergeven.”

Men ziet het, John Bull is nog niet in de regte stemming, om het zwaard op te steken, doch hij zal wel overstemd worden, en dat is ook te hopen.

De Duitsche Bondsvergadering heeft — zoo verzekert men — ook een besluit genomen aangaande het groote politieke drama. Zij acht de 5 waarborgpunten als geschikt, om den grondslag te zijn voor den vrede, maar het vijfde punt laat zij buiten hare beschouwingen. Te regt. Onbekend maakt onbemind, en men heeft nog wel den tijd om te weten, wat Engeland wil.

Overigens schijnt het, dat Duitschland geene plaats vraagt op de conferentien.

Het berigt eener nieuwe Engelsche leening, en wel ten bedrage van *eenhonderd en tachtig millioen* guldens, heeft te Londen en te Parijs een zeer ongunstigen indruk gemaakt, doch al spoedig kwam men tot betere gedachten, en weet men raad, om het oorlogzuchtig karakter daarvan weg te goochelen.

Terwijl men alzoo aanstalten maakt, om te Parijs over een duurzamen vrede te onderhandelen en de kolommen van alle Europeesche dagbladen met beschouwingen daarover zijn gevuld, maakt het officiele dagblad van Londen bekend, op welke wijze de dokken te Sebastopol zijn verwoest.

Inderdaad een wanklank, bij zoo ijverig streven, om 't geen verdeeld was in harmonie met elkander te brengen; volgens het rapport, aangaande het vernielingswerk, door genoemd dagblad medegedeeld, heeft de Engelsche genie gedurende drie maanden bezig geweest, om de noodige toebereidselen te maken, tot het groote werk der vernieling. Het resultaat van dien arbeid was, dat de drie dokken, wier verwoesting de Engelschen zoo gaarne op zich namen, gelukkig volbragt is. Het blijkt echter tevens uit genoemd document, dat men met groote moeijelijkheden had te worstelen.

Wat men overigens te Madrid durft te ondernemen blijkt uit het volgende: „op het oogenblik dat Maarschalk O'Donnell uit zijn rijtuig stapte, om in de vergaderzaal der Cortes te treden, werd hij aangesproken door den kapitein van eene compagnie der militie, die wacht hield aan het paleis. Dit individu, vader van een student, die in verscheidene examens voor het wapen der artillerie droop, schreef dit ongelukkig resultaat toe aan de booze luimen van den minister en overlaadde dezen dientengevolge met de beleedigendste scheldwoorden.

De Maarschalk was, door deze zoo onverwachte ontmoeting, als verbalderd, de wacht luisterde zeer bedaard, doch zweeg.

Welligt dacht de dappere krijgsman, dat hij met een waanzinnige te doen had, en de zaak zal dus wel geene verdere gevolgen hebben.”

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 14 *Feb.* De commissie, in wier handen gesteld waren de gegeven inlichtingen op het adres van den kerkeraad der Christ. afgescheidene gemeente te Kockengen, betrekkelijk het stichten van een R. K. kerkgebouw, heeft verslag uitgebragt bij monde van den heer *Elout.* De commissie heeft daarbij medegedeeld, dat aan haar verzoek om inzage der onderscheidene stukken met welwillendheid door de Regering voldaan is; dat zij alzoo in staat gesteld is om de feiten naauwkeurig na te gaan. De commissie is van oordeel, dat vóór de wet van 10 Sept. 1853 niet de uitdrukkelijke magtiging verleend was, om op de bedoelde plaats te bouwen, en dat er alle reden voor de Christ. afgescheidene gemeente bestond, om zich daarover te beklagen, omdat zij daarbij belang had; dat, aan den anderen kant, de R. K. gemeente naauwgezet aan hare verpligting voldaan heeft; dat al hare verrigtingen onder het oog der bevoegde autoriteit hebben plaats gehad, en dat derhalve de belemmering in het bouwen strijdig zou zijn met de billijkheid. De commissie kan het goedkeuren, dat men niet is overgegaan tot het sluiten van het kerkgebouw; doch zij betreurt het, dat van den aanvang af niet gelet is op regtmatige klagten. Zij is van oordeel, dat het gemeentebestuur van Kockengen en Ged. Staten van Utrecht de zaak niet behoorlijk behartigd hebben; dat beide ministers voor de R.-K. eeredienst in eene feitelijke en regtskundige dwaling hebben verkeerd, en dat de minister voor de R. Katholieke eeredienst eene beschikking genomen heeft, die niet in overeenstemming was met den oorspronkelijken stand der zaak. — Ten slotte heeft de commissie voorgesteld, dat haar rapport zal worden gedrukt; dat de inlichtingen der vier Ministers voor kennisgeving zullen worden aangenomen, en dat een afschrift van haar rapport aan die Ministers gezonden zal worden.

Vervolgens heeft de Tweede Kamer der Staten-Generaal hare zitting gewijd aan de behandeling van het voorstel van den heer *Rochussen* tot het houden van eene enquête omtrent het misbruik van sterken drank. Negen leden hebben daarover het woord gevoerd, als de heeren *Bosscha*, *Nolthenius*, *Westerhoff*, *van Rappard*, *de Kempenaer*, *van Nispen van Sevenaer*, *Groen van Prinsterer*, *Schimmelpenninck van der Oije* en *Blaupot ten Cate.* De gevoelens over het voorstel liepen nog al uiteen, maar, wat de zaak zelve aangaat, daaromtrent bestond geen verschil. Door meest al de leden werd toch het kwaad ten volle erkend. Men wees op het getal van 35.000 tapperijen, die hier te lande bestonden. Men schetste met donkere kleuren de rampzalige gevolgen van het bestaande misbruik. Evenals dit vroeger in andere vergaderingen en in geschriften geschied is, ontwikkelde men ook hier welk een verderfelijken invloed dat op den zedelijken, physicken en financiëlen toestand der bevolking uitoefende; hoezeer dronkenschap tot ondergang van huisgezinnen, tot misdaden en tot razernij aanleiding gaf. Men noemde het eene schande voor de natie, dat het kwaad zulk een diepen wortel had geschoten. Men betuigde dan ook zijn dank aan den voorsteller voor zijn goede bedoelingen, en wat ook het lot van het voorstel mogt zijn, was het goed, dat het gedaan was, omdat het de gelegenheid aanbood, het kwaad te overzien en de middelen tot herstel te bespreken.

Was men het dus over de hoofdzaak eens, over de middelen tot herstel en over de beoordeeling van het voorstel zelf liepen de gevoelens zeer uiteen. Slechts 2 of 3 van de sprekers verklaarden zich voor eene enquête, maar de overigen verklaarden zich daartegen of behielden zich hun stem voor. De tegenstanders waren van meening, dat het niet noodig was in een onderzoek van het kwaad te treden, daar het ongelukkig bestond en algemeen bekend was. Men vond het ongeraden te overwegen, welke middelen tot bestrijding of uitroeijing der kwaal door het openbaar gezag zullen kunnen en behooren te worden aangewend. Men zou daardoor toch kunnen treden op het gebied van den plaatselijken wetgever. Er waren andere en betere middelen om het doel te bereiken. Als zoodanig gaf men op eigen voorbeeld, onthouding aan anderen, om zich in de gelegenheid te stellen zich te buiten te gaan, de lessen van alle leeraren, zoo op de school als in de kerk; bij aanstellingen er op te letten, wie zich aan het misbruik schuldig maakt, of hen te ontslaan die zich daaraan overgeven; alsmede om de regterlijke magt in staat te stellen dronkenschap te straffen. Die denkbeelden voldeden echter aan andere sprekers niet geheel; ook de wetgeving moest het bewijs leveren, dat zij de schatkist uit zulke onzedelijke bronnen niet wilde voeden. Anderen begrepen, dat het niet voldoende was *af* te schaffen, maar dat men er op uit moest zijn, om voor de volksklasse ook *aan* te schaffen. De vraag of de wetgever iets kon doen om het kwaad te beteugelen of daartoe wettelijke bepalingen konden worden gemaakt, werd in verschillenden zin beantwoord. Sommigen wezen op de bekende voorbeelden van elders; eenigen op de mogelijkheid om het patentregt voor de tappers op te voeren. Men merkte aan, dat zelfs zij, die anders niet van het denkbeeld zijn om alles aan de wet te onderwerpen, toch van oordeel waren, dat er wettelijke verordeningen konden worden vastgesteld. Men achtte dit niet zoo geheel ongepast. Wat was toch een staat, zonder openbare zedelijkheid? En moest men wachten tot dat eene misdaad was begaan? Neen, openbare dronkenschap moest, als een op zich zelf staand feit, worden gestraft. Al verder werd van de eene zijde aangevoerd, dat het voorstel eenen aristocratischen tint had, dat men alleen het oog had op de mindere volksklasse, maar dat andere standen zich ook aan het gebruik van wijn of andere dranken konden te buiten gaan. Hiertegen werd evenwel opgemerkt, dat in het voorstel juist het bewijs lag, dat de vergadering het oog gevestigd had op de mindere standen, op hunne veredeling en beschaving. Deze verschillende beschouwingen leidden sommigen tot het denkbeeld, om het voorstel te doen bepalen tot het derde punt, namelijk tot de middelen tot bestrijding of uitroeijing, waarin dan toch de twee andere punten waren begrepen. De discussien over het voorstel zullen heden worden voortgezet.

Bij deze gelegenheid is een gewigtig vraagpunt behandeld, ook naar aanleiding van de beraadslagingen, eenige dagen geleden, gehouden, namelijk de uitgestrektheid van het regt van onderzoek (enquête), bij de grondwetsherziening van 1848 aan de Tweede Kamer toegekend.

Zitting van 15 *Feb.* De Tweede Kamer heeft heden hare beraadslagingen voortgezet over het voorstel van den heer *Rochussen* tot het houden van eene enquête tot wering van het misbruik van den sterken drank. Verschillende sprekers hebben daarover het woord gevoerd en de voorsteller zelf heeft zijn voorstel in het breede toegelicht en verdedigd. Hij heeft daarin o. a. gewezen op het besteden van 18 millioen door de bevolking aan het drinken van sterken drank, terwijl er ten hoogste 5 millioen aan wijn wordt gebruikt. Hoezeer spreker de afstemming van zijn voorstel voorzag, zoo zou hij het zich niet beklagen deze poging gedaan te hebben. Hij hield zich zelfs overtuigd, dat het niet in de magt der Kamer lag, om, al stemde zij het voorstel af, door die stemming een einde aan de zaak te maken. Hij wees er op, dat een notabel gedeelte van de bevolking, hetwelk een grooten invloed had op de zamenstelling der vertegenwoordiging en de werking der regering zich de zaak had aangetrokken.

In den loop der discussie hebben, zoowel de voorsteller als verschillende leden er op aangedrongen, dat de regering zich over de zaak zou uitlaten en haar gevoelen mededeelen.

De *Ministers van Binnenl. Zaken* en *van Justitie* erkenden, dat het aanhangig onderwerp lag binnen de grens van het regt van enquête. De regering liet dus aan de Kamer de beslissing over, of zij ten deze een nader onderzoek wenschelijk achtte. Zij beschouwde dat niet volstrekt noodzakelijk; op dit oogenblik deed zij ook geene bepaalde voorstellen, maar de zaak maakte steeds een onderwerp van overweging uit, en als de regering de overtuiging mogt hebben, dat er maatregelen wenschelijk en nuttig zijn, dan zal zij niet aarzelen die aan te bieden. Zelfs wees de *Minister van Justitie* er op, dat de Regering door alle mogelijke middelen langzamerhand het kwaad trachtte tegen te gaan, maar zij vond het niet geraden daarvoor een héroique middel aan te wenden.

Gedurende de beraadslagingen werden er twee voorstellen gedaan, als: 1o. door den heer *van Heiden Reinestein*, om al. het voorstel tot het houden eener enquête te beperken tot het derde punt, dát is over de middelen tot bestrijding en uitroeijing van het kwaad, en het tweede door den heer *van Hoëvell*, daartoe strekkende, om geene enquête te houden, maar om, ingevolge art. 73 van het reglement van orde, eene commissie van 5 leden uit den boezem der kamer te benoemen, ten einde te onderzoeken of, en zoo ja, welke middelen van staatswege konden worden in het werk gesteld tot bestrijding en uitroeijing van het misbruik. Ook over die voorstellen ontstond discussie. Eerst deed zich de vraag op, of het voorstel van den heer *van Heiden Reinestein* wel als een amendement was te beschouwen. Dit werd met 36 tegen 19 stemmen *ontkennend* beslist, zoodat het door de vergadering als een nieuw voorstel van enquête wordt aangemerkt en de regelen bij het reglement van orde voorgeschreven, moeten gevolgd worden. Toen werd het voorstel van den heer *Rochussen* zelf in omvraag gebragt en *verworpen* met 34 tegen 23 stemmen.

Daarna kwam in behandeling het voorstel van den heer *van Hoëvell*, dat nog eenigzins werd gewijzigd, maar verschillende leden merkten op, dat het geraden was, ook bij het vergevorderde uur, om dat voorstel niet dadelijk af te doen. Er werd dus bepaald, dat het voorstel zal worden gedrukt en rondgedeeld.

16 *Feb.* Heden is over het voorstel van den heer *van Hoevel* beraadslaagd. Dat voorstel gaf nog al tot eenige discussie aanleiding, en dat wel voornamelijk omdat sommige leden beweerden, dat er gisteren een soort van onregt was gepleegd ten aanzien van het voorstel van den heer *van Heiden Reinestein*, hetwelk, zooals men weet niet als een amend. op het voorstel van den heer *Rochussen*, maar als een nieuw voorstel werd beschouwd. Ten anderen begrepen sommigen, dat het houden van eene enquête beter ware en dat het benoemen eener commissie, ingevolge art. 73 van het reglem. van orde, moest leiden tot het aanbieden van bepaalde voorstellen van wet. De discussie werd eeniger-

mate levendig, omdat de heer *Groen van Prinsterer* te kennen gaf, dat hij gaarne zag dat de heer *van Hoevell* zijn voorstel introk, ten einde zelfs den schijn te vermijden alsof hij, door eene zonderlinge gevatheid, zich op het parlementaire terrein op eens anders gebied geplaatst had. Dit deed den heer *van Bosse* opmerken, dat zoo hij gisteren in de vergadering had kunnen tegenwoordig zijn, hij een voorstel in den geest van den heer *van Hoevell* zou hebben gedaan.

De heer *van Hoëvell* herinnerde, dat hij zijn voorstel niet onverwacht had aangeboden, maar openlijk en in bijzondere gesprekken zelf den voorsteller had gevraagd, of het niet beter ware den door hem voorgestelden weg te bewandelen. De heer *Thorbecke* kwam er tegen op, dat er gisteren eenig onregt gepleegd was, en zoo dit geschied ware, dan zou het veeleer geweest zijn tegen het voorstel van den heer *van Hoevell Rochussen*. Ten slotte is het voorstel van den heer *van Hoevell* met 37 tegen 16 stemmen *aangenomen*, zoodat er eene commissie zal worden benoemd, waarvan de leden aanst. maandag in de afdeelingen zullen worden aangewezen. Na die goedkeuring heeft de heer *van Heiden Reinestein* verklaard, dat er door hem geen verder voorstel zal worden gedaan.

— Den 18e zijn door de afdeelingen der Tweede Kamer benoemd tot leden der commissie om een onderzoek in te stellen naar de middelen tegen het misbruik van sterken drank, de heeren *Wintgens, van Bosse, van Lennep, Mackay* en *van Zuijlen van Nijevelt*; en tot rapporteurs omtrent het wets-ontwerp van het lager onderwijs, de heeren: *Thorbecke, Blaupot ten Cate, Bosscha, van der Poel* en *Heemskerk*.

Tusschen Amerongen en Rhenen woont *Johan Christoph Pieper*, die den 5 Feb. 1831 met *van Speijk* in de lucht sprong. Uit de Schelde opgevischt, werd hij naar het hospitaal te Antwerpen vervoerd en geamputeerd. Vervolgens is hij in het vaderland terug gekeerd, op de werf te Vlissingen geplaatst en later gepensionneerd met *f* 96, waarbij *f* 64 toelage, zoodat hij *f* 160 jaarlijks inkomen heeft, waarvan hij, als niets kunnende verdienen, met zijne vrouw en vier kinderen in zeer bekrompen omstandigheden leeft.

Dedemsvaart, 12 Feb. Verleden zondag zijn op nieuw een groot aantal menschen, men spreekt van meer dan 200, van hier naar Peel in Noord-Brabant vertrokken. Het vooruitzigt op groote verdiensten lokt hen derwaarts. Ten einde dit eenigzins te voorkomen en vreemden te lokken, hebben de verveeners alhier het daggeld aanzienlijk verhoogd en bepaald per dagwerk steekturf voor de gravers f 1.25, voor de omloopers f 1, voor de turvers f 1.20 en voor het in hoopen brengen f 1.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De heer *von Brunnow* is den 12den des avonds te 10 ure aan het Russisch gezantschapshotel te Parijs aangekomen. De aankomst van den eersten Russ. gezant heeft veel opzien en beweging gemaakt. Het publiek was in grooten getale naar het spoorwegstation van Straatsburg gegaan, en ofschoon niet met gejuich, is de Russ. gezant toch met een gemompel van voldoening ontvangen. Opmerkelijk is het, dat juist, toen de heer *v. Brunnow* aankwam, lord *Cowley* naar Londen is vertrokken.

— Eenige dagen geleden had te Parijs een ontzettend voorval plaats. Mevrouw M. speelde met haar jongste kind, en maakte, voor een geopend venster staande, de beweging als of zij het er uit wilde werpen. De heer M. daarbij tegenwoordig, waarschuwde zijne vrouw dit gevaarlijk spel te staken, doch deze door plaagzucht gedreven, ging, al lagchende over den angst van haren echtgenoot, daarmede voort. Eensklaps ontsnapt een kreet van vertwijfeling aan de jonge vrouw, en bewusteloos valt zij ter neder. Haar lieveling was aan hare handen ontglipt, en uit het vier verdiepingen hooge venster naar beneden gestort. Men vond het kind levenloos op de straat liggen.

ENGELAND.

De *Morning-Herald* berigt, dat de officieren van marine, die in dienst zijn, geene knevels meer mogen dragen in afwachting van den vrede.

NOORD-AMERIKA.

De N.-Amerik. bladen blijven zich buitengemeen bezig houden met de nederlaag van Keizer *Faustinus*. Als *Cesar* is hij uitgetrokken en als *Falstaff* is hij teruggekeerd. Den 20 Dec. is het zwarte leger opgetrokken, in 't geheel 30,000 man sterk. Eene voorhoede van 4000 man, die op haar weg, een detachement van 200 man tegenkwam, vond het gemakkelijker niet te strijden. Het eerste reg. trok dadelijk terug, sleepte het 2e mede, en de geheele bende ging op de vlugt. De grijze generaal *Garat* liet zich met eenige officieren op het terrein dooden. Zijne troepen waren vervlogen. Het groote leger van 18.000 man onder den Keizer volgde. Dat zou in de vlakte bij Los Coabas zich deploijeren; maar er was aan 't eind der vlakte ongelukkig een boschje en daarachter stonden 400 Dominikanen met een stuk geschut. Toen de Dominikanen toonden, dat zij den strijd, hoewel van een tegen 47 man, aannamen, en er frisch op los vuurden, was er geene orde onder de zwarten te houden; een keer werd er van de zijde der zwarten vuur gegeven; maar een hoofdofficier keerde zijn paard om, ten einde zich op het hoofdleger te steunen en zijne soldaten vonden dat zoo goed, dat zij, om zich meer te kunnen haasten, hunne wapenen wegwierpen. Weldra was het geheele leger verdwenen, de Keizer naauwelijks door de vlugt gered en van het leger van 30,000 man een dag daarna slechts 2,500 man over.

De N. Amerikaansche bladen verheugen zich zeer in de schandelijke nederlaag van den zwarten keizer *Soulouque*. De President der Dominikaansche Republiek heeft op diens hoofd een prijs van f 25 000 doen stellen.

RUSLAND-TURKIJE.

Den 3 dezer heeft de Sultan werkelijk ook het bal bij den Franschen gezant bijgewoond. Alles was gedaan, om het den Sultan zoo aangenaam mogelijk te maken. Om den Sultan zooveel doenlijk zich te huis te doen gevoelen, werd de wacht binnen en buiten het paleis door Turksche en Fransche soldaten gehouden. Toen de Sultan aan het hotel aankwam, werd er dadelijk Bengaalsch vuur ontstoken, terwijl het hotel en enkele naast aangelegen huizen waren geïllumineerd. In de rijkste zaal van het hotel ontvangen, kon de Sultan zich telkens in de galerij begeven, om bij den dans tegenwoordig te zijn. De Sultan was zeer hupsch. Toen hij op eene verhevenheid werd geleid, van waar het gezigt over de menigte zeer fraai was, waar slechts eene fauteuil voor hem gereed stond, heeft hij geen plaats willen nemen, voordat de dames, die aanwezig waren, allen gezeten waren. De Sultan is ruim drie uren op het bal gebleven.

— Uit Alexandrie berigt men, dat eene weduwe, die reeds zonen aan het leger had geleverd, haar vierden zag opbrachen. Zij bragt alles bijeen, wat zij aan waarde bezat en kocht van den Cheik daarvoor haar laatste kind vrij. Deze eischte bij eene volgende ligting den zoon toch op. De weduwe wendde zich wegens dit onregt tot den onderkoning. De Cheik werd gestraft, maar tevens nam de Onderkoning deze gelegenheid waar, om een der voorregten van de aristocratische caste der Cheiks op te heffen, door hunne zonen dienstpligtig te verklaren. Dit heeft veel opschudding gemaakt en de Cheiks hebben van f 1.000 tot 12.000 geboden, om hun oud regt te behouden, maar de pacha is onverbiddelijk gebleven.

— Tijdingen uit Odessa melden, dat de vreugde, welke in die stad heerschte, op het bekend worden van de tijding dat de czaar de Oostenrijksche vredesvoorstellen heeft aangenomen, buitengemeen groot was. Er werd 's avonds geïllumineerd, nadat de gouverneur daartoe zijne toestemming verleend had.

— Men begint in Rusland reeds het oog te vestigen op 't geen er te doen is, als de vrede wordt gesloten. De ijzeren spoorwegen verdienen dan in de eerste plaats de aandacht, en de voornaamsten, die aangelegd dienden te worden zijn die van Moskou over Toula, Orel, Poltava naar Odessa, van Moskou over Kolomna, Riazan naar Saratoff, en van Orel over Smolensko tot Vitebsk. Deze laatste weg in verbinding met den weg van Moskou naar Odessa, zou de Oostzee door de Dwina, de Zwarte zee door de Dnieper en door de lijn van Moskou naar Odessa, en de Kaspische zee door de Oka, door den spoorweg van Moskou op Saratoff en door de Volga met elkaar in verbinding brengen.

— Aangaande de betrekkingen van Amerika tot Rusland, schrijft de correspondent van de *Daily News* (een Amerikaan) uit New-York het volgende onder dagteekening van 29 Jan.: De Russische gezant te Washington was tegen het begin van den oorlog van de noodige volmagt voorzien, om de Amerikaansche regering tot het sluiten van een tractaat van alliantie met Rusland over te halen. Zijn aanbod werd echter beleefdelijk van de hand gewezen, doch alleen omdat de Amerikaansche regering eerst dan zich tot het sluiten van zulk een tractaat geregtigd hield, wanneer zij in een oorlog met Engeland mogt geraken. Te gelijk met de laatste aan den heer *Buchanan* gezondene instructien, is een koerier met depêches naar St. Petersburg vertrokken, die, dit weet ik bepaald, aan de Russische Regering welkom zullen zijn. De eerste stap der Amerikaansche regering tot een oorlog met Engeland, zou de ratificatie van een tractaat met Rusland zijn.

DENEMARKEN.

In Denemarken zijn thans niet minder dan 9 constitutiën in werking, als: 1o. de gemeenschappelijke constitutie voor al de deelen des koningrijks; 2o. de organieke wet op de koloniën; 3o. de grondwet van Denemarken; 4o. de onlangs in deze wet gebragte wijzigingen; 5o. de Althing-wet voor IJsland; 6o. de Lagthing-wet voor de Feroer-eilanden; 7o. de provinciale wet voor Sleeswijk; 8o. de grondwet voor Holstein; 9o. de constitutie voor het hertogdom Lauenburg. Al deze wetten zijn opgenomen in den officiëlen staatsalmanak voor 1856.

— De laatste verkiezingen in Denemarken leveren de zonderlingste uitkomsten op. Twee der ministers, die voor het Hof teregt staan, de heeren *Bluhme* en *Tillisch* zijn te Koppenhagen tot leden van den Opper-rijksraad gekozen, terwijl de heer *von Scheel*, die door de Holsteinsche Kamer in staat van beschuldiging is gesteld, door een kiescollegie in Holstein tot lid van denzelfden raad is benoemd!

ASSEN, 20 Februarij.

Heden ontvangen wij de navolgende Telegrafische berigten.

's Hage, 20 Feb. De Admiraal *Dundas* is herbenoemd tot opperbevelhebber der Britsche Oostzeevloot. De *Morning-post* zegt, dat de blokkade en vijandelijkheden over zes weken weder zullen aanvangen, tenzij de vrede tot stand kome.

Men zegt, dat op de vredesconferentien te Parijs van zijde van Turkije zal gevraagd worden vernietiging van Nicolajeff.

Amsterdam. Dingsdag, 19 Feb. Op de beurs van heden was de slotkoers der effecten als volgt:
Nederl. $2\frac{1}{2}$ pCt. $63\frac{3}{4}$ percent. Dito 4 pCt. $92\frac{15}{16}$ percent. *Rusland* bij Hope en comp. 1798 en 1816 5 pCt. $101\frac{3}{4}$ percent. *Oostenrijk* Metalliek 5 pCt. $76\frac{7}{8}$ percent.

Den 26 Feb. e.k. zal alhier de stemming voor een lid van den gemeente-raad plaats hebben, ter vervulling van de vacature, ontstaan, doordien de heer *Janson*, wegens vertrek naar elders, zijn ontslag heeft genomen.

— Gisteren is alhier de verjaardag van Z. M. den Koning door het uitsteken der vlaggen uit de openbare en vele particuliere huizen gevierd.

* **Sleen, 18 Feb.** De arbeidende klasse klaagt, dat alhier, slecht brood wordt gebakken, somtijds niet gaar en somtijds zoo nat en week, dat men de vingers er in kan steken; dit komt, zegt men, daarvan daan, dat er geen zetting is en dus ook geen toezigt, daarom wenschte men wel, dat de broodsoorten alhier door het gemeentebestuur weder bepaald en de zetting wederom werd ingevoerd, daar alsdan het brood, dat nu, volgens eigen zetting, van de bakkers alhier verkocht wordt voor 65 cent de zes Ned. pd., eene aanmerkelijke daling zou ondergaan, door dien men berekend heeft, dat de bakkers alhier thans f 2.75 aan ieder mud rogge verdienen, daar ze wel 17 zulke brooden uit een mud rogge kunnen bakken.

* **Stadskanaal, 17 Feb.** In de vorige week is in hechtenis te Groningen overgebragt zekere G. M., landbouwer te Ter Haar, gemeente Vlagtwedde, als beschuldigd van eene valsche verklaring onder eede bij de Regtbank te Winschoten te hebben afgelegd.

* De fabrijksturf is zoo buitengewoon duur, dat ze haast niemand zoo hoog in prijs mag heugen.

* **Rolde, 18 Feb.** Van Zaturdag op Zondag zijn alhier bij de Wed. *R. Wever*, eene partij aardappels gestolen, welke buitens huis in een gesloten hut waren geborgen. Ook bij *G. Groenwold* is de hut bijna geheel geledigd. Het is bedroevend, daar de ingezetenen van Rolde zoo ruimschoots hebben gegeven tot verligting van den druk der mindere klasse, die daardoor wekelijks wordt voorzien van brood en aardappels.

* **Borger, 18 Feb.** Ten aanzien van den in het vorig nummer dezer Courant vermelden brand te Drouwen kunnen wij nog melden, dat dezelve in den morgen omstreeks 6 uur is ontstaan; de behuizing is totaal afgebrand; zestien stuks hoornvee, een paard en verder de geheele inboedel zijn eene prooi der vlammen geworden, terwijl naar men zegt, ook nog f 300 aan geldswaarde zijn verbrand van den knecht G. R. Het huis alleen was tegen brandschade verwaarborgd, de tilbare goederen niet. De oorzaak is onbekend.

* **Veenhuizen, 18 Feb.** Ter rectificatie van ons berigt, geplaatst in het vorig no. dezer courant, omtrent het getal jongelieden uit het weezengesticht naar Zr. Ms. kanonneerboot te Kampen overgebragt, diene, dat het getal jongelieden geen *negentien*, maar slechts *tien* beliep; waarvan nog een weder herwaarts gevoerd is, als vallende in de loting der nationale militie.

* **Hoogeveen, 18 Feb.** Ten aanzien van het lijk van den sedert geruimen tijd vermisten, doch onlangs teruggevonden arbeider *Scholten* alhier, kan worden medegedeeld, dat de regter-commissaris en de substituut-officier uit Assen alhier zijn geweest, en dat bij het onderzoek van het lijk de deskundigen hebben verklaard, dat *Scholten* een lijk was, alvorens hij in het water geraakte. Aan het hoofd moeten zware verwondingen ontdekt zijn, toegebragt met een stomp werktuig, terwijl in de hersenen eene groote uitstorting van bloed had plaats gehad. Ook zijn er aan den hals striemen waargenomen, die het niet onwaarschijnlijk maken, dat om de hals een touw heeft gezeten, waaraan welligt een steen is bevestigd geweest, om zoodoende het lijk onder water te houden.

Jl. zaturdag heeft de plegtige ter aarde bestelling van het lijk des ongelukkigen jongelings plaats gehad; de heer burgemeester, die dezelve bijwoonde, hield bij die gelegenheid eene treffende aanspraak; eerst rigtte hij het woord tot de moeder, den broeder en de zuster van den overledene, en wekte hen op, om in de ondervonden ramp, als van boven toegezonden, met onderworpenheid te berusten; daarna sprak hij de overige toehoorders aan, schetste de nadeelige gevolgen van den drank, als waarvan dit geval waarschijnlijk een gevolg was, en maande ieder van het misbruik daarvan af. Eindelijk gaf hij zijn hoop te kennen, dat de dader mogt uitgevonden worden, terwijl deze, al was zulks ook niet het geval, toch in zijn eigen geweten genoeg straf zou ondervinden.

* **Meppel, 18 Feb.** Heden avond werd alhier in de nieuwe societeitszaal door de hier bestaande bloeijende rederijkerskamer *Erica* het tweede declamatorium in dezen winter, met dames, gehouden, hetwelk weder zeer druk was bezocht en aan de talrijke toehoorders veel genoegen heeft verschaft, dewijl men in 't algemeen kan zeggen, dat ieder zijne taak met veel juistheid en sierlijkheid vervulde, waarvan de luide en herhaalde toejuichingen van 't publiek op het meest getuigden. De voordragten der acht sprekers werden voorafgegaan, afgewisseld en besloten door muziek en zang, uitgevoerd door het muziekgezelschap *Euterpe* en een zangkoor, onder de leiding van onzen bekwamen stadsmuziekmeester, den heer *C. F. Zillinger*, waardoor niet weinig luister aan deze vergadering werd bijgezet.

* **19 Feb.** In den gepasseerden nacht omstreeks te 3 uren, ontstond alhier in de naast elkander staande behuizingen van den mr. smid *G. Greve* en van den veehouder *J. Vlot*, benevens in eene daarachter zich bevindende schuur, die met hooi, stroo enz. gevuld was, een zeer hevige brand, zoodat genoemde gebouwen, alsmede voor een groot deel de inboedels, weldra in asch verkeerden; echter is de levende have van *Vlot* geheel gered geworden. Door de vier nog al spoedig bij den brand aangebragte spuiten, is het mogen gelukken, het voorste gedeelte der twee huizen grootendeels te behouden; evenwel de schade is vrij groot. Naar wij vernemen, zijn al deze door den brand aangetaste en aan *Greve* toebehoorende gebouwen tegen brandschade verzekerd, benevens ook de inboedel van *Greve*; doch de inboedel van *Vlot* moet niet verwaarborgd zijn, zoodat vooral voor hem de schade groot en welligt onherstelbaar is. De oorzaak van den brand is alsnog geheel onbekend, daar men niet eens met genoegzame zekerheid weet, waar de brand ontstaan is; want toen men het bemerkte, sloegen reeds bijna overal de vlammen uit de onderscheidene gebouwen, zoodat het inderdaad te verwonderen is, dat men den brand zoo spoedig meester is geworden en men daarbij nog zooveel heeft behouden. Dit is weder een bewijs van de onschatbare nuttigheid der brandspuiten; de spuit no. 2 heeft hier het eerst water gegeven en alzoo de premie van *f* 25-„ behaald.

— Bij de godsdienstoefening der Herv. Gem. op zondagmorgen werd onder de giften ten behoeve der armen een bankbillet van *f* 60-„ gevonden, waarom het woord „geefster" was geplaatst. Eere zij der edele geefster, die het zoo bij uitnemendheid getoond heeft dat het geloof moet blijken uit de werken. *Steenw. Ct.*

— Heden heeft de wed. *v. H.* alhier een vet schaap verkocht, dat, op de waag gewogen, eene zwaarte had van 180 halve Ned. pd., voor de som van *f* 30-„ *Id.*

* **Havelte, 19 Feb.** Voor weinige dagen is alhier een vreemd luchtverschijnsel waargenomen. Zekere L. J gaat des avonds omstreeks 9 uur met zijne dochter van Havelte naar Uffelte. Midden op het veld zijnde, zien zij zich eensklaps door een helder licht omschenen. Omziende ontwaren zij achter zich een vurig verschijnsel, veel gelijkende op eene gloeijende korenschoof. Dit verschijnsel komt, in eene schuinsche rigting, langzaam van boven naar beneden zweven, tot op ongeveer eene manslengte boven den grond. Toen bleef het eenige oogenblikken onbewegelijk staan, waarop het zonder geraas uiteenspatte en zoo verdween. Dat genoemde personen op dit gezigt niet weinig verschrikten, is ligt te denken, te meer daar zulks in hunne onmiddelijke nabijheid voorviel. Hetzelfde verschijnsel is door meer personen gezien, doch op meer verwijderden afstand.

* **Norg**, 18 Feb. In 't laatst der vorige week hebben de hier gestationeerde commiezen te Veenhuizen een trek-os benaderd, die door de directie van het gesticht op *f* 100-„ was aangegeven. Wegens zijne buitengewone grootte werd genoemde som te laag geoordeeld, de directie liet echter den os in handen der ambtenaren, die hem mede naar Norg namen, waar hij nog heden bij den kastelein *Rebbers* is te bezien. Deskundigen schatten dezen op een aantal ponden beenderen en 10 pond vet; wanneer men daarbij nog weet, dat het beest 20 jaren oud is, zoo zal men hieruit over de malschheid van 't vleesch kunnen oordeelen, hoe wel dit, door de menigvuldige slagen, die het dier gehad heeft, min of meer murw zal zijn.

* **Appelscha**, 19 Feb. De heer *van der Sluis* alhier heeft het plan gemaakt om uit eigene grondstoffen, die hier gevonden worden, steen te bakken, welke zal dienen voor den hier aan te leggen kunstweg. ZEd. heeft hiertoe een deskundige uit Harlingen ontboden, en deze heeft bereids in het klein een proef voor zoodanige bakking genomen, door den ingevallen vorst heeft men echter den uitslag van den proef nog niet kunnen opnemen.

RAADSVERGADERINGEN.

Assen, 16 Feb. In de heden gehoudene Raadsvergadering waren alle leden tegenwoordig, behalve de heer *van Echten*. De teekening en de voorwaarden voor de daarstelling eener derde lagere school en de vertimmering van de woning van den onderwijzer zijn met eene geringe wijziging goedgekeurd, en zijn Burg. en Weth. uitgenoodigd, om tot de uitbesteding over te gaan; terwijl aan hen tevens is opgedragen, om te overwegen, op welke wijze de benoodigde gelden, waarin bij de begrooting niet is voorzien, zullen kunnen worden gevonden, en deswege een voorstel te doen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Bij de waag te M. trekt de waagmeester, bij het wegen van een varken vier oude ponden af voor het touw, al weegt het touw ook slechts een half pond, en van een vat boter, naar men zegt, twee oude ponden. Voor deze handelwijze beroept hij zich op de oude gewoonte.

Onlangs liet een boer zijn varken op de waag wegen; de waagmeester trok weder voor het touw vier oude ponden af; de boer was hiermede niet te vreden, en wendde zich tot het gemeente-bestuur; dit hield den boer volkomen in het gelijk en gaf aan hem een briefje aan den waagmeester mede, dat er van het aantal ponden niets mogt afgetrokken worden dan het juiste gewigt van het touw, en dit zelfs niet op de groote schaal maar op een boterschaal diende gewogen te worden.

Wij meenen de landbouwers hierop attent te moeten maken, alsmede daarop, dat er evenmin reden kan zijn, om bij het wegen van een vat boter twee ponden af te trekken.

Wij hopen, dat het bestuur der gemeente er op zal toezien, dat door de handelingen van den waagmeester minkundigen geene schade ondervinden. Het is toch eene gemeentelijke inrigting, waarop men uit den aard der zaak meer nog dan op eene particuliere inrigting vertrouwen heeft. X.

CORRESPONDENTIE.

Het stuk van N. N. uit Veenhuizen, omtrent onzen correspondent aldaar, kan, als niet geteekend, niet opgenomen worden.

ADVERTENTIËN.

Heden overleed, vierdehalf jaren oud, MICHIEL JOHAN, geliefde jongste Zoon van

Dr. M. J. NOORDEWIER.
J. M. NOORDEWIER—MEIJBOOM.

Assen, 19 Februarij 1856.

Bij **G. T. N. SURINGAR, te Leeuwarden,** zal bij Inteekening worden uitgegeven, **een Bundel**

VERSPREIDE GESCHRIFTEN,

VAN

ABm. DES AMORIE VAN DER HOEVEN,

in leven Hoogleeraar enz. enz te Amsterdam,

VOORAFGEGAAN VAN EENE

LEVENS- EN KARAKTERSCHETS DES ONTSLAPENEN,

DOOR

M. COHEN STUART,

Predikant bij de Rem. Gem. te Alkmaar.

De Geschriften, welke in dezen Bundel vervat zullen worden, staan vermeld in het BERIGT VAN INTEEKENING, hetwelk bij bovengenoemden Uitgever en voorts bij alle Boekhandelaren in het Rijk gratis verkrijgbaar is. De prijs van het werk zal voor de Inteekenaren in geen geval meer bedragen dan **f 3.60.**

Primo Maart wordt door den Boekhandelaar H. H. G. FONGERS, te Uithuizen, aan de INTEEKENAREN verzonden: **het 3de nummer** van

DE CHRISTELIJKE OPMERKER.

Tijdschrift onder Redactie van F. C. WIJLE, met medewerking van de chr. Afg. Ger. Ds. B. DE BEIJ, P. DIJKSTERHUIS, W. H. FRIELING, J. MEKKES, K. J. TIMMERMAN en J. TALSMA.

12 NUMMERS maken **een jaargang;** elk nummer bevat minstens 16 bladz. gr. 8o; prijs per jaargang f 1.20; franco per post f 1.45; enkele nummers 15 cts. Van het 1e nummer ziet reeds een **tweede druk** het licht.

De inhoud des derden nummers is:

1. Johannes Boresinsky. 2. De Conceptwet op het lager onderwijs. 3. Schoolpligt en Schooltaks. 4. Verklaring op Joh. 1: 9. 5. Hoe lang hebt gij geleefd? 6. Gemengde berigten.

De inteekening is alom nog opengesteld. Brieven franco bij den UITGEVER.

De Boekhandelaar J. O. VAN HOUTEN, te Assen, heeft ontvangen: **NIEUWE BEHANGSEL-PAPIEREN,** SCHOORSTEENSTUKKEN, GORDIJNEN en GORDIJNPAPIER, alsmede GRONDPAPIER en BEHANGLINNEN.

TE KOOP

Een **EZEL** en een **fraaije EZELWAGEN,** afzonderlijk of te zamen. Te bevragen bij den UITGEVER dezes. Brieven franco.

De Notaris W. F. VAN DER MUELEN te Hardenberg zal, ten huize van J. H. H. KLEINE STAARMAN aan de Dedemsvaart, op DONDERDAG den 21 Februarij 1856 **VEILEN,** en DONDERDAG den 6 Maart daaraanvolgende **VERKOOPEN,** beide dagen te elf uren, de navolgende

VEENGRONDEN,

in de gemeente Ambt Hardenberg.

1o. 21 Bund. op het FAASSENSLAG in Heemse;
2o. 8 Bund. **BOVENVEEN** op het KROMHOFSSLAG aldaar;
3o. 1 Bund. 75 Roed. **SPONTURFVEEN,** de BRUINE EGGEN in Lutten;
4o. 5 Bund. 25 Roed. bezuiden de tweede dwarsdijk, op het 9de en 10de WESTERSLAG in Lutten;
5o. 48 Bund. 50 Roed. uitmakende de noordelijke gedeelten van het zesde, vijfde en derde WESTERSLAG in Lutten.
6o. 36 Bund. op het overig derde WESTERSLAG in Lutten.
7o. 3 Bund. 50 Roed. **BOVENVEEN,** aan het eind van de vierde wijk in het eerste verdeelingsblok van Lutten.
8o. 18 Bund. 70 Roed. in het tweede verdeelingsblok van Lutten tusschen de Lutter Hoofdwijk en de Drentsche scheid, de westelijke helft van Waaijmansstag.

Aanwijzer HEND. SCHOLTEN, veenbaas aan de Dedemsvaart, bij wien, alsmede bij voorschreven Notaris nadere gedrukte opgaven van de te verkoopen perceelen zijn te bekomen.

De Notaris H. H. VAN LIER te Assen zal, op ZATURDAG den 23sten Februarij 1856, des avonds te 7 uur, in de Zaal van J. B. SCHUT te Assen, PUBLIEK PRESENTEREN TE VERKOOPEN:

1o. Ten verzoeke van de Gebroeders REMMELTS te Assen:

Het zoogenaamd **ERKENSWIJKS BOSCHJE,** gelegen bij het Aardscheveld te Assen, groot min of meer 4 Bunders, gedeeltelijk met HOUT bezet; en zulks bij Perceelen als op het terrein met bakens zijn aangewezen.

2o. Ten verzoeke van den Heer J. J. MULDER:

Een Kampje **BOUWLAND,** gelegen aan het Aardsche Veld te Assen, nabij het Erkenswijksboschje.

Deze verkooping zal in eene zitting bij INZATE en PALMSLAG afloopen.

H. H. VAN LIER.

Jonkheer E. S. B. VEGILIN VAN CLAERBERGEN is voornemens, ten overstaan van den ondergeteekenden Notaris, PUBLIEK TE KOOP AAN TE BIEDEN:

Eene HEEREN BEHUIZINGE en TUIN, staande en gelegen te Assen, aan de Hoofdvaart noordzijde, tot Mei aanstaande in gebruik bij den Heer JANSON; de BEHUIZINGE is goed gebouwd en van alle GERIJFELIJKHEDEN voorzien, bevattende 5 BENEDEN- en 2 BOVENKAMERS; voorts MANGELKAMER, KEUKEN, WASCHHUIS, KELDER en grooten ZOLDER.

De eerste VEILING zal gehouden worden op ZATURDAG den 23 Februarij 1856, des avonds te zeven uur, in de Zaal van J. B. SCHUT te Assen.

Nadere informatien zijn te bekomen te Assen bij den Notaris

H. H. VAN LIER.

De Weduwe en Erven ALBERT STRIJKER te Assen zijn voornemens PUBLIEK TE VERKOOPEN:

Een Perceel **HOOI- en BOUWLAND,** genaamd HET ELSBROEK, gelegen bij het Aardscheveld onder Assen, Kadastraal in sectie A, nommers 1044 en 1045, groot 62 roeden, 20 ellen.

De eerste VEILING zal plaats hebben op ZATURDAG den 23sten Februarij 1856, 's avonds te 7 ure, in de Zaal van J. B. SCHUT te Assen.

Notaris: H. H. VAN LIER.

De Notaris A. J. C. TELLEGEN te Smilde, zal, ten huize en ten verzoeke van HENDRIK POMPER aldaar, op **Zaturdag** den 23 Februarij eerstkomende, des middags te 12 uur, publiek verkoopen:

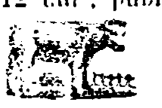

Eenige **KOEIJEN en SCHAPEN, benevens BOUWGEREEDSCHAPPEN en MEUBILAIRE GOEDEREN,** eene hoeveelheid **HOOI en STROO, MEST,** ongeveer **20 vimmen ongedorschte PAARDEBOONEN,** en hetgeen verder te koop zal worden aangeboden.

HUIS EN LAND TE OOSTERWOLDE.

De Notaris TADEMA zal op aanstaanden Maandag 25 Febr. 's avonds zes uur in de GOUDEN KLOK te Oosterwolde, met regterlijke magtiging, provisioneel verkoopen:

1. Eene in 1851 NIEUW GETIMMERDE **HUIZINGE** en **HECHTE SCHUUR,** met **GROOTEN TUIN,** aan de wijkswal, alzoo op eene der beste standen, waarin thans WINKEL en TIMMERMANSBEDRIJF worden uitgeoefend, te zamen groot 12 roeden en 30 el;

en 2. Vijf akkers zeer vruchtbaar **BOUW en WEIDLAND,** op de lage es, groot 81 roede en 70 el; — alles bij den eigenaar TH. A. KUIPERS cum soc. en anderen in gebruik.

Ten overstaan van Mrs. C. DE RANITZ en W. LAMAN TRIP, Notarissen te Groningen, zal, ten verzoeke van hunne PRINCIPALEN, op **Zaturdag** den 1sten Maart 1856, des voormiddags te 10 uur, ten huize van den Kastelein H. J. BAKKER, te Marum, publiek ter Verkoop worden aangeboden:

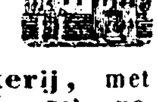

I. Een aanzienlijke **WIND-KORENMOLEN,** van **Steen** gebouwd, get. no. 99, benevens eene daarbij staande **BEHUIZING en SCHUUR,** zijnde eene **Bakkerij,** met BIJGEBOUWEN en AANHOORIGHEDEN, get. no. 28, met **ERF, TUIN, LAND** en **GROND,** te zamen groot ongeveer 72 R., met het REGT om jaarlijks TURF te mogen GRAVEN in het VEEN te Marum.

II. Ongeveer 75 R. **LAND.**
III. Ongeveer 70 R. **LAND.**
IV. Ongeveer 60 R. **LAND.**
V. Ongeveer 95 R. **LAND.**
VI. Eene **BANK** met **ZITPLAATSEN** voor MANNEN; en
VII. Eene **DITO** met **DITO** voor VROUWEN; beide in de KERK te Marum.

Alles staande en gelegen te Marum, en toebehoorende aan G. J. VERMEULEN en Vrouw G. MELISSEN.

Mr. C. DE RANITZ en
Mr. W. LAMAN TRIP,
Notarissen.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen doen te weten, dat MAANDAG den 25 Februarij eerstkomende, des avonds te 6 ure, in het STADSHUIS zal worden

AANBESTEED:

Het BOUWEN van een nieuw SCHOOLLOKAAL en het uitvoeren van TIMMERWERKEN aan bestaande GEBOUWEN, om dezelve in te rigten tot ONDERWIJZERSWONING; een en ander volgens TEEKENING en VOORWAARDEN van AANBESTEDING, ter Secretarie ter inzage voorliggende.

Assen den 18 Februarij 1856.

De Burgemeester,
H. J. OOSTING.
De Secretaris,
KIJMMELL.

PROVINCIE DRENTHE.

AANBESTEDING.

Op DINGSDAG den vierden Maart aanstaande, des middags te 12 ure, zal, onder nadere approbatie, door den COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie *DRENTHE,* of bij deszelfs afwezigheid, door een der LEDEN van de GEDEPUTEERDE STATEN en in bijzijn van den HOOFD-INGENIEUR VAN DEN WATERSTAAT in deze Provincie, worden **AANBESTEED:**

Het uitvoeren der noodzakelijke VERNIEUWINGEN en HERSTELLINGEN aan- en het ONDERHOUDEN van de WERKEN, behoorende tot de Hoofd-, Beiler- en Oostermoersche Vaarten, van en met den dag der goedkeuring van de Aanbesteding tot en met den laatsten DECEMBER 1856.

Deze AANBESTEDING zal geschieden alleen bij INSCHRIJVING, overeenkomstig Art. 16 des Besteks.

De BESTEKKEN zullen, behalve aan het LOKAAL van het DEPARTEMENT VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN te 's Gravenhage en aan dat van het GOUVERNEMENT der Provincie *DRENTHE* te Assen, ter lezing liggen te Assen, in de Logementen van SOMER, de Wed. HOFSTE, SCHUITEN en KUIPERS; te Beilen bij NIJSINGH; te Spijkerboor bij den SLUISWACHTER aldaar, te Smilde in het Logement DE VEENHOOP; te Dieverbrug bij DE VROOME; te Havelte bij BROEKSMA; te Meppel in het HEEREN LOGEMENT en het PROVINCIALE TOLHUIS bij de Venebrug; te Hoogeveen bij de Wed. LUINGE; te Coevorden in de KOPPELPAARDEN; te Groningen in den DOELEN; te Leeuwarden in het WIJNHUIS, en te Zwolle bij SCHUIJER voor Kamperpoort.

Zullende den derden en vierden dag vóór de AANBESTEDING de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, voorts nadere informatiën te bekomen zijn bij den Hoofd Ingenieur van den Waterstaat P. KOCK en den Ingenieur P. J. DE QUARTEL, beide te Assen.

Assen den 5 Februarij 1856.

Gedeputeerde Staten van Drenthe,
De Voorzitter,
DE VOS VAN STEENWIJK.
De Griffier,
W. H. HOFSTEDE.

DU BARRY'S uitmuntende **REVALENTA** geneest zonder medicijnen en zonder kosten, alle ingewandskwalen, slechte spijsvertering, maagziekten, diarrhea, constipatie, hoest, aamborstigheid, long-, keel en kliertering, stapelgekheid, misselijkheid na den maaltijd en gedurende de zwangerschap, zenuwzwakte, krampen, vele andere ziekten, herstelt de spijsvertering en geeft veerkracht aan de meest verzwakte gestellen, terwijl zij het beste voedsel voor zwakke kinderen en zuigelingen is.

Zij kost 87½ ct., f 2, f 3½, f 8 en f 16 de bus. Hoe grooter de bus hoe voordeeliger voor den consument. In dubbel geconcentreerde kost 4, 7, 16 en 24 Gulden.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen, H. P. A. v GORCUM.
Meppel, A. JEULEN en Co.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.

en in de bekende Depôts in de andere Steden.

BURGERLIJKE STAND.

Hoogeveen, 10—17 Febr. Ondertr. G. Smelt met C. Bouhuijs; H. ten Hoorn Boer met G. Koster. — Geh. J. ...huis met N. Winkel, J. S Veltman met L. Kwint. — B... J. Kuiper geb. ten Caat, van z.; J. Haveman geb. Lip, ... d.; M. Kramer geb. Bosman, van d.; H. Smit geb. Boer, ... z.; H. Blokzijl geb. Meinen, van z. — Overl. R. Heuvel... ml. 2 j. en ruim 9 m.; A. Leijssenaar, ml. 8 j. en 11 m.; P. Scholten, ml. ongeh., 23 j. en 8 m.; S. Botter, echtgenoot van B Bakker; ruim 50 j.; voorts twee levenlooze kinderen H. van Vliet en W. Dielemans.

Smilde, 10—17 Feb. Bev.: M. Postema geb. Pool, z.; M. van Goor geb. Vink, van z.; A. Schut geb. Wever, z.; M. Luinge geb. Meijerhof, van z. — Overl.: Pi... Schans, 1 j. en 6 w.; Geesje Witvoet; 1 j. en 6 m.

Meppel, 8—15 Feb. Bev.: R. Ramhorst geb. Bovenka... van z.; A. Withaar geb. Naber, van z.; H. Visscher geb. Ho...lander, van d.; H. de Vries geb. de Haan, van d.; M. Sch... geb. Dam, van d.; T. Tiepel, geb. van der Weide, van z. ... Hagevoort geb. Loos, van z., A. van Veen geb. de Vries, z.; J. Kuiper geb. van Veen, van d. — Overl.: A. Box... 23 j. vrl. Voorts is aangegeven een levenloos kind van het ... geslacht.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 19 Feb.

Tarwe, Jarige	70	N.pd.	f —.—	Boekweit, zand	64	N.pd.	f	
„ N. Oml.	68	„	„ 11.15	„ „	66	„	„	
dito	70	„	„ 11.90	„ veen	64	„	„	
„ „ Old.	70	„	„ 11.25	„ „	66	„	„	
„ „ „	72	„	„ —.—	Paardeboonen..	f	5.75	à	
Rogge, N. Inl.	64	„	„ 8.70	Groene Erwten.	„	00.00	à	00
„ „ „	66	„	„ 9.20	Graauwe „	„	00.00	à	00
„ „ „	68	„	„ 0.00	Koolzaad ...	f	00.00	à	00
Haver, N. dikke	40	„	„ 3.40	Gort, grove .	„	9.50	à	10
„ „	42	„	„ 3.60	Gort, parel ,	„	14.50	à	16
„ Voer	36	„	„ 2.95	Olie, raap per vat		47.00	à	—
„ „	40	„	„ 3.35	Raapkoeken.....			à	—
„ Zwarte	36	„	„ 2.80	Lijnkoeken		—.—	à	—
„ „	38	„	„ 3.00	Boter ¼ ton...		—.—	à	—
Garst, N. wint.	54	„	„ 5.90	Boter ⅛ „			à	—
„ „ „	56	„	„ 0.00					
„ „ zomer	56	„	„ 5.35					
„ „ knob.	60	„	„ 6 25					

Voor puike soorten Tarwe was iets meer vraag en werd hooger verkocht. Rogge vooral de zware soorten met 15 ct. hooger wel te plaatsen, voor Boekweit bij gerijven 10 c. meer bedongen. Garst mede 10 a 15 cents hooger te noteren. Haver vondt meer vraag en als genoteerd wel afgaande. Boter goed prijshoudend. Koolzaad als voren verkocht.

STEENWIJK, 18 Feb. Rogge f 9,25 a f 10,10. — Boekweit f 0,00 a f 0,00. — Boter per ⅛ ton f 00.00 a f —,—.

ZWOLLE, 15 Feb. Tarwe f —,— a f —,—. — Rogge f 10,50 a f 9,50. — Boekweit f 8,20 a f 7,45. — Aardappelen f 3.00 a f 2,20. — Boter per ⅛ ton f 24,25 a f 23,75; per ... f 0,00 a f 0,00.

OLDEMARKT, 16 Feb. Boter ¼ v. f 50.00 a 00.00.

HEERENVEEN, 16 Feb. Rogge f 9.50. Boter p. ¼ v f 4...

NOORDWOLDE, 14 Feb. Rogge f 8,00 a f 9.00. — Boter N. ℔ f 1.06 a f 1.14.

AMSTERDAM. 18 Feb. TARWE en ROGGE tot vorige prijzen met eenigen handel ter consumtie. Tarwe: 126 ℔ ... Poolsche f 600, 129 ℔ dito f 625; 130 ℔ dito f 620; 129, ... ℔ nieuwe Geldersche f 450, 455; 129, 130 ℔ dito f 455, ... 78 N. ℔ dito f 455; 127 ℔ Viesche f 420. Rogge: 124 ℔ ... clammer f 380; 143/2 ℔ Inlandsche f 320; 144/2 ℔ dito f ... GARST prijshoudend; 96 ℔ Vriesche Winter f 190. — HAVER onveranderd; 88/89 ℔ Dikke f 140, 142. — KLAVERZAAD. In de vorige week zoowel als heden was de handel in ... soort zeer belangrijk, en werden voor buitenl. rekening tot ... schillende prijzen 100 b. Bovenrijnsch, 160 b. Benedenrijnsch, 120 b. Maas, zoowel aanzijnd als op levering, afgedaan. KOOLZAAD op 9 v. Olie in April en Oct. £ ½ hooger; A... £ 96; Oct. £ 73½. — LIJNZAAD prijshoudend; 107/8 ... gyptisch f 370. — RAAPOLIE vooral dadelijk en op 10... willig; op 6w. f 59¾, Vlieg. f 49¾, 50; 1o. Mei f 47¾, 47½; Najaar f 41. — LIJNOLIE vast; op 6w. f 37¾; V... f 36½, 1o. Maart f 36¼, 36; April en Mei f 36; Sept. en ... f 33¾. ½. — HENNEPOLIE op 6w. f 46¼; Vliegend f ... RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 98 a 100. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 12½ a 15½. — MOUTWIJN tot f ... vat contant met weinig verkoopers. — JENEVER 100 % proef f 23 a 23½ per vat contant.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 18 Feb. 1856.

			GELEVEN.				GELEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	63¹⁄₁₆	*Polen.* Oblig.	4	pct.	76
„ „	3	„	75⅜	*Spanje.* Oblig.	1¼	„	23
„ „	4	„	94³⁄₁₆	Obligatiën	3	„	42
Amort. Synd.	3½	„	91	Binnenl.	3	„	37
Handelm.	4½	„	130	Amortisable			6
O. I. Leening	4	„	92⅝	Bewijz. Coup			4
Aand. Holl. Spoorw.				*Oostenrijk,*			
Aand. Rijn Sp.	4½	„	100	Oblig. Goll	5	„	
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	101¾	„ Metal.	5	„	76
Dito 1828/29	5	„	101	„ „ N.	5	„	85
Cert. 1831/33	5	„	88½	„ „	2½	„	39
Dito 1840	4	„	81⅝	*Belgie,* Cert.	2½	„	
Dito Stieglitz	4	„	81⅜	Rothschild	2½	„	51
Ins. in Assign.	6	„	61⅞	*Portug.,* Oblig.	3	„	43
Cert. van dito	6	„	63	„	4		
				Amerika Bank-Act.			

GEDRUKT BIJ **GRATAMA** TE ASSEN.